

בערכי הצורה ומפריע לניקיון בתפיסה.

זיטה וייס מציגה דומם הקרוב ברוחו לציורי אטלאן הצרפתי. הצורות מוגדרות ע"י קווי מתאר ברורים המתמזגים ברקע האחיד. מאידך גיסא, מעובד הרקע בצבע מתקתק המוריד מעוצמת הצורות עצמן.

מהציירים שהציגו תערוכות יחיד בזמן האחרון, מיוצגים א. בינדר, אנגלה סלקטר ויהודית הר-אבן.

תערוכת סתיו, גלריה "מאליה"

"תערוכות תל-אביב" / הארץ / 2.12.1960 / תע' קבוצתית / גלריה "מאליה" / תל-אביב

בתערוכת הסתיו בגלריה "מאליה", מיוצגים רבים ממיטב יוצרי האמנות הפלסטית בארץ לפי עיקרון המשכנע של "מעט ומשובח". קשה לטעון שהמקום עצמו מתאים במיוחד לתצוגת אמנות, מאחר שלמעשה זוהי דירת-מגורים ומהווה אולי מעין "סלון אמנותי" ולא דווקא גלריה במובן המקובל של המושג. אך במסגרת מצומצמת זו, אפשר למצוא מספר מפתיע של מוצגים ברמה גבוהה.

בראש ובראשונה, יש להזכיר את ציורו המצויץ של זריצקי שמקום כבוד שמור לו בכל תצוגה. אביבה אורי מציגה שני רישומים המעידים פעם נוספת על כושרה הרישומי תוך כדי גישה אישית. יוסל ברגנר מיוצג באחד מיצירותיו החדשות והשונות מן המוכרות לקהל מתערוכותיו הקודמות: עבודת מכחול חופשית ארוגה לתוך מערך צבעוני, השונה לגמרי מבחינה טכנית מסוג העבודה של מכחול יבש וסכין ציירים שאפיין את עבודותיו הקודמות של צייר זה. הנשוא מוגש בצורה כמעט מופשטת בלי לאבד את הקשר ההדוק עם התוכן המיוחד.

מיכאל ארגוב פיתח לכיוון טוהר ההגשה את התפיסה שהחלה להסתמן בתערוכתו, שנערכה לפני כשנה במוזיאון תל-אביב. שמואל בונה מוצג בשני ציורים פיגורטיביים, אם כי קשיות הקווים הבונים את פני הדמויות מזכירה במקצת את ברנאר דופה, הרי זהו ציור אישי ומעניין. נפתלי בזם מיוצג בכמה עבודות בטכניקה מעורבת באותה גישה שהוצגה במוזיאון "בצלאל" לפני כשנה. פנחס שער מציג כמה ציורים בסגנון האילוסטריבי והמצועצע האופייני לו. כן בולט ציור מופשט של מאירוביץ ו"נביא" של אברהם ברנשטיין, השוהה עתה בפאריס. אלה הם רק אחדים מהציירים המוצגים בתערוכה זו, הנושאת למעשה אופי של תערוכה כללית.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004